

21 januari 2020

Tags: [Blogs](#)

Blog: Judy Hooymeyer over de Tapestry Triënnale in Lodz [2/3]

Kunstenaar Judy Hooymeyer exposeert met haar werk *Totem* op de Tapestry Triënnale in Lodz. Vanuit de intrigerende Poolse stad blogt ze voor TxP. Dit is haar tweede blog uit een serie van drie.

Tekst: [Judy Hooymeyer](#)

Facebook is een geweldig medium om foto's van textielkunst te plaatsen, in de hoop dat het gezien, gedeeld en vooral geliked wordt. Je zou kunnen zeggen dat nu met de vele vormen van social media de rollen als kunstenaar, curator en opiniemaker mogelijk zijn. Maar wie mag zich kunstenaar noemen? En welke kennis en achtergrond moet men hebben ontwikkeld om te reageren als een (kunst-)criticus?

Zelf vind ik dat er enige toetsing moet plaatsvinden of een werk de kwaliteit heeft om opgenomen te worden in een fysieke expositie. Die toetsing is tweeledig. De kunstenaar biedt werk aan dat volgens een proces tot stand is gekomen. Het werk moet ook voldoen aan de door de curator vooropgestelde eisen en gefundeerd zijn aan een thema. Het thema is vervolgens een beginpunt van de curator voor het verzamelen van kunst voor de expositie en de vraag of het past in de stijl van de galerie of het museum. De curator herkent de kwaliteit van het werk en 'voelt' aan wat de zeggingskracht van het beeld is en of het past bij eventueel werk van andere kunstenaars.

Hedendaags textiel

Al met al een uitgebreid proces dat samenkomt in de fysieke omgeving van de expositieruimte. Het medium textiel als kunst neemt in grote stappen een aandeel in de erkende kunstpodia. Alleen "textielkunst" blijkt nu als afbakening onvoldoende; de term *contemporary textile* geeft de ruimte om te experimenteren met alle vormen van textiel en methodiek.

Hoogwaardige expositie

De Tapestry Triënnale in Lodz heeft tot nu steeds enkele restricties gehanteerd om te komen tot een kwalitatief hoogwaardige expositie. Allereerst; het woord "Tapestry" geeft al aan dat het gaat om wandkleden en de methodiek was veelal het weven. In mijn [eerste blog](#) gaf ik aan dat het werk voorheen door een curator werd aangeboden ter selectie. Door beide selectiecriteria los te laten, ontstaat er een breed spectrum van textielkunst. Hiermee is de textielkunst verheven boven het niveau van *crafts*, toegepaste kunst in de lijn van volwaardige *fine arts* of *contemporary art*.

Portret van Malala

Het thema van de Triënnale "Breaching Borders" is een zeer breed thema. Grenzen stellen of juist blokkeren wordt in de Triënnale uitgebeeld in de eigen grenzen – zowel lichamelijk als beeldend – politieke onderwerpen of als icoon. Dorte Jensen (Denemarken) heeft het portret van Malala Yousafzai uitgebeeld. Het werk heet *Portrait of Malala* en in de eerste aanblik herken je haar gezicht vanuit de media. Als je het werk van dichtbij bekijkt dan speelt in de achtergrond de herhaling van de woorden *Portrait of Malala* een belangrijke rol. Want hoe goed kennen we Malala eigenlijk?

De wereld als vulkaan

Adriana Antidin (Argentinië) heeft een kledingstuk als ondergrond gekozen om daarop het werk *The World in Fire* met kralen te borduren. We herkennen de continenten die in twee kleuren kralen – oranje en rood - zijn uitgebeeld. Ze verbeeldt de wereld die in een vulkaan is vormgegeven. Er zijn geen duidelijke grenzen. We zijn niet meer inwoners van een land, continent maar met z'n allen stevenen wij af op een eruptie. Vluchten kan niet. Het ritme van het borduurwerk geeft ons enigszins rust en noodzaak om na te denken.

Poolse knoop

Alicja Gaskon woont en werkt in de Verenigde Staten. Zij is Pools en heeft gestudeerd op de Warsaw Academy of Fine Arts. Haar werk *Dividing Lines/Borders, Flag, The Knot* valt op vanwege de kleuren rood en wit en de vorm van een grote knoop. Er is geen begin of einde en de robuustheid nodigt niet uit om aan te trekken. Haar uitleg van het werk leert dat ze de kleur rood als grens wil aangeven. Grenzen tussen landen, als grenspost. Maar ook de begrenzing van een vluchtelingkamp – wie mag naar binnen en wie wordt uitgesloten. Alicja wil met haar beeld ook een politiek statement afgeven. De rood-en-witte *Knot* is op de schaal van 1:160000 de lengte van de Poolse grens. Zij wil met haar beeld de discussie opengooien hoe er in Polen wordt omgegaan met migranten. Maar dit kan pas bespreekbaar worden gemaakt als er openheid komt over hoe er in het verleden werd omgegaan met minderheden binnen de Poolse samenleving.

Hoofdbeeld: Judy Hoymeyer naast haar werk Totem.